

הוֹכֵן ע"י כּוֹכֵל עֵינֵן הַדָּף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

חולין דף לו.

השוחרט והתיז דם על דלעת תלושה של תרומה, האם הוכשרה לקבל טומאה?

לרב פפא	כשלא קונח הדם עד גמר שחיטה	בקונח הדם בין סימן לסימן
	הוכשרה	לרבי: הוכשרה לר' חייא: לא הוכשרה ¹
לרב אסי	הוכשרה	לרבי: הוכשרה לר' חייא: ספק - ותולין ²

צריד של מנחות³, מה מועלת בו חיבת הקדש להכשיר אם נגע בו אח"כ טומאה?

מדאורייתא	לפסול גופו מאכילה	למנות בו ראשון ושני
	מועלת	לריש לקיש: איבעיא - תיקו לר' אלעזר: מועלת
מדרבנן	מועלת	מועלת

חולין דף לו:

משקים דלהלן האם הם מכשירים לר' יוסי בר' חנינא? [תוד"ה אלא].

כשהם מחוברים לקרקע	בבית המקדש	מחוץ לבית המקדש
	מכשירים מדאורייתא	מכשירים מדאורייתא
כשהם תלושים	אינם מכשירים	מכשירים מדרבנן

¹ רב פפא ביאר את מחלוקת רבי ור' חייא בכה"ג שקונח הדם בין סימן לסימן, דר' חייא ס"ל דאינה לשחיטה אלא לבסוף, ואם קונח הדם קודם גמר שחיטה נמצא שבשעת שחיטה לא היה עליה דם שיכשרינה ובא ר' אושעיא לומר שיש לנו לסמוך על דברי ר' חייא בקונח שלא מכשיר, כיון, כיון שגם לר' שמעון הדם אינו מכשיר, ולפי"ז בכה"ג שקונח הדם שוים ר' חייא ור"ש, ורבי הוא יחד במקום שנים.

² רב אשי ס"ל שלשון "ותולין" שנקט ר' חייא משמע שלעולם הוא כן (ולא כדברי רב פפא שפירש שתולין עד סוף השחיטה), ולכך מפרש שלר' חייא ספק לו אם ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף או רק לבסוף, ולכך גם בקונח תולין לעולם ולא שורפים, ובזה שוה הוא לר"ש שג"כ ס"ל שלא שורפים.

³ פירש"י שמיירי בבלל סולת המנחה בשמן, ונשארו גושים שלא נגע בהם שמן, ולכן יש לדון בהם האם חיבת הקדש מועלת בהם. והקשו תוס', דאם מיירי שבלל בכלי שרת, תיפוק ליה מדין צירוף כלי להועיל בהוכשר מקצתו בשמן שיהיה חשוב שהוכשר כולו. ולכך העמידו בשלא נתן בו שמן עדיין, אלא נתנו בביסא שהוא כלי שרת, שבזה יש לדון רק מחמת חיבת הקדש, דאין כאן צירוף כלי, דלא נתן עדיין שמן בכלל, אלא שהעירו שלשון צריד משמע שמקצתה לחה ומקצתה יבשה וכפירש"י. ועוד הוסיפו שה"ה דמצי ר"ל למיבעי בבשר קדש שלא נגע בו מים, (דדם קדשים אינו מכשיר).